

Сатирична поезија – Зорица Бабурски**ЛЕПО ЈЕ...**

Тачно је да промаја у њој струји
И да постала је сасвим глува
За истину већ одавно је тупа
И брига је што мисле да је глупа

Велики кроје јој капу по мери
За какву-такву нема зиме
Мирусним прашком брижно је перу – деру
Да глава не дође до истине.

Због мира боља је и празна глава
Јер ништа не може да је слама
И нек је празна ко стари ћуп
О, како је лепо бити глуп

Глава свака је тврда кô тиква
Памет јој и није толико важна
Довољно шупља и веома плитка
Прихвата само обећања лажна

Давно изумрла јој је сива ћелија
И не може нико да јој прети
Сад се осећа кô прави делија
О, како је лепо живети без памети.

Живи сасвим опуштено у екстази
Празна рупа глупостима се пуни
Без брига што велика сила је гази
Битно је да не размишља и да се не дури

И шта ће нама памет у глави
Да због ње свака нас рука дави
Па ми смо ваљда Срби прави
Српку главу свака глупост мами.

ГОМИЛА

У маленој земљи чуда
Скупило се на хиљаде луда
Циркус је велики стигао
Светину на ноге дигао.

Мост Бранков вришти
Гомили у ушима пишти
Над њом лете птице бело плаве
Као да је ратно стање.

Хода по каменој траси
Граја и вика кô у свакој маси
Уз песме и заставе што се вијоре
Народна маса сврстана у колоне.

Тужно је гледати ту гомилу
Малене земље народа бедног
Због циркузанта једног.

Слушаоци мирно стоје
Испијена лица се згледају
И једни друге броје
Несвесни снаге своје.

Препуштени манипулацијама
Гледају у циркузанта
Не с визијама
Већ с халусцинацијама.

СОЈКА ПТИЦА

сојкина машта била је бујна
естетиком лукаво је мамила
и њихала се на туђим крилима
крилима нежног красног славуја

а славуј птица снажног гласа
наивно прихвати сојку што таласа
и лукаво склону декламовању
с пером и гласом у лошем стању

славуј је певао и дању и ноћу
скоро невидљив у неком жбуну
док сојка из школе ресавске
неуко краде ноте славујске.

па оштрим промуклим криком
уши што кида пикантна сојка птица
занесена својим ликом и сликом
певала је без стида песму кучина и трица

БОЗИЈАДА

Свануло је јутро изнад градског трга
Ненаспаван и уморан дочекао сам дан
Кожа ме сврби није ваљда шуга
О зашто све ово није само сан.

Плата није легла а ни путни трошак
Наслоњен на банку држим се за ћошак
Где да кренем сада паника ме хвата
У госте ми долази судски тата-мата.

Окренем се лево окренем се десно
Ђаво шалу однео свуда ми је тесно
Најбоље ће бити да се мање мучим
У кафани првој две три да наручим.

Па да натенане још мало размислим
И уз чашу бозе главу да разбистрим.

О ПЕСНИКИЊИ

Зорица Бабурски је рођена 2. августа 1965. године у Суботишту.

Поезију пише од ране младости, али схвативши да јој највише „лежи“ сатирична поезија озбиљније се бави писањем објављује на порталима и у часописима за књижевност (*Етна, Шипак, Показивач, Звездани колодвор, Култ, Неказано, Суштина поетике, Онлајн поезија...*).

Мајка је троје деце. Живи и ради у Руми.